

Kadın

– *eminem* · 04 Nisan 2012

Sessizce uzaklaşıyordu kadın....Hayallerinden,umutlarından....Yaşamak anlamını yitirmişti onun için artık....Sol yanını da eline alıp hatta ayaklarının altına alıp uzaklaşıyordu hayallerinde...Sevmişti hemde çok sevmişti.....Yangın yeri ydi sol yanı kimseye belli etmeden uzaklaşmıştı.... çok uzağa gitmişti ama bir o kadarda yakındı onun göremeyeceği bir yakınlıktı.... Her sabah aynı kentte gözlerini açmanın mutluluğu yetiyordu ona... Kaçmak derken çok uzak değil sadece ondan uzaklaşmak tı amacı.. istenmediği yerde olmamalıydı.... Belkide gurur meselesi yapmıştı... Ama acıyan yanını elleriyle parçalacak kadar hırçındı kadın.... Göz yaşları onun için akmalıydı sadece... Seviyordu kadın hemde tarifsizce... Son adımı yine atmıştı ama olmamıştı... Çaresiz ve bir o kadarda gururunu kırmıştı... Belkide defalarca denemişti.... şimdi ona en yakın yerde ondan kaçmayı deniyordu... Oysaki çok yakın zamanda yanına gitmek istemişti... Aşk tarifsizce acıtmıştı sol yanını.. Uzaklaşmayı denemişti ve başaracaktı bunun hiç bir dönüşü yoktu..... Kadın gözlerini son defa dikmişti kalması gerektiği yere kalması için hiç bir neden olmadığını fark edince canı yanmıştı elbet... Bitmesi gerekiyordu bitmeliydi.... Gönül yangın yeri olsada,gözleri kör olsada gitmeliydi.... Aşk her zaman kalarak yaşamak değildir... Giderkende sever kadınlar.... Kadınlar gitselerde bitirmezler... Gitmek zorunda kaldığı için giderler... Aslında çok çaba sarf ederler ama kalmak için nedenler anlamını yitirmiştir... Gidiyorum sessizce ve sakince.... Ama bilki bir o kadar yakınım sana ve kalbine.....E.S